

OPINIONS

Col·labora l'Ajuntament de Tornabous

Nº 4 - febrer 2009

Poema a la mort... la meva amiga. Barcelona - 1999

*Li vaig dir a la mort... esperat !!
i la mort es va esperar.
Era formosa... molt bella,
ulls negres com dos carbons...
em va mirar amb un somriure
i em va dir <<No tinguis por...
no vinc a buscar-te encara
ho faré... més endavant...*

*De moment, no més voldria
quedar-me una estona amb tu
i poder parlar de tot...
explicar-te els meus neguits...
la tristor que hi ha dins meu...
poder descansar el meu cor
de tantes incomprendions
amb que em trobo tant sovint.
De la por que em té la gent
quan saben que soc a prop,
doncs no saben que els duré
cap un altra lloc millor.*

I a tu, no t'entristeix rés?>>

*<< Doncs mira sí, moltes coses...
M'entristeix la soledat...
La manca que algú m'estimi...
Poder fer vida normal...*

*Fa setze anys que estic malalta...
no puc més amb tan dolor...
Hi han moments en que voldria
venir a fer-te companyia...
doncs saps... ja no et tinc cap por.*

Va respondrem:

*<<No marxaràs de moment,
ni tindràs més soledat.
I ja que tant ho demanes
gaudiràs d'un gran amor,
que amb carícies i tendreses,
omplirà tot el teu cor.*

*En quan a mi.... no t'espantis
quan vegis que soc a prop,
encara et queden molts anys
per estar en aquesta vida
plena de llum... i fosc!!*

*Quan arribi aquest moment,
vindré una nit a buscar-te...
estendré les meves mans...
i sabràs és la teva hora
perquè vindré acompanyada,
perquè sé q. a tu t'agrada,
d'àngels.... tocant un concert >>.*

Tornabous - febrer 2009

*Des de llavors som amigues....
Ella ve quan necessita
parlar-me dels seus neguits.
Jo, la rebo amb un somriure...
l'escolto, boca badant...
i sé, no se me'n durà,
doncs no sento quan arriba,
cap orquestra celestial.*

Mª Mercè Usón

Ludwig Van Beethoven

Beethoven va néixer el 1770 a Bonn, Alemanya, gran compositor de música reconegut arreu i en tots els temps. La seva infantesa i adolescència van transcórrer sense que ningú li manifestés ni la més petita mostra d'estimació i d'amor. La seva mare va morir molt jove, el seu germà biològic no es va preocupar mai d'ell, i el seu pare era un alcoholic que l'agredia físicament i que va morir al carrer després d'una gran borratxera. Tot plegat i juntament amb l'agreujament de la seva sordesa i la mort del príncep d'Alemanya que era com un pare per ell, el va enfonsar en una gran depressió.

Solament podia oir a través d'un trombó acústic que es posava a l'orella. Per aquest motiu, sempre portava al damunt un quadern o un paper perquè la gent escrivís el que li volien dir, i així poder-se comunicar. Però aviat se'n va cansar; es va retreure i va agafar la fama de poc sociable. En mig de la seva depressió, va demanar amb pregàries ajut a Déu, però li va semblar que no l'escoltava i va fer un escrit anunciant que se suïcidaria.

No obstant, Déu sí que el va escoltar, manifestant-se a través d'una noieta jove i cega, que s'allotjava en la mateixa pensió on ell vivia. Aquesta noia, un dia, amb un crit d'angoixa li va dir <<Jo ho donaria tot per poder veure una nit de lluna plena>>. Beethoven en veure la sinceritat i el patiment d'aquella noia, es va trasbalsar, i emocionat fins les llàgrimes, reaccionant a les paraules de la jove, adonant-se que a la fi ell podia veure i podia posar el seu art en les seves creacions musicals, va sentir un esclat interior i a partir d'aleshores va dedicar la seva vida a la música. Un dia, recordant a la noia cega i al seu protector tan estimat, va compondre una de les peces més belles que s'han escrit musicalment. **El Clar de Lluna.**

Si alguna vegada l'escolteu interpretada per un sol de piano, o per una orquestra en que predomini el sentiment per damunt del virtuosisme i que els músics en interpretar-la, sàpiguen transmetre als oients, l'ànima amb què va ser composta.... podreu percebre com la melodia imita els passos, lents i marcats de la gent que portaven la caixa mortuòria del príncep, el seu protector.

Passats els anys, i després d'haver superat tants patiments i ja totalment sord, va escriure l'incomparable **Himne a L'alegria** que forma part de la seva novena simfonia, i que corona el gran llegat de les grans composicions que ens va deixar. Aquesta peça musical és un agraïment a Déu i a la vida, per no haver caigut en la temptació del suïcidi.

Tot gràcies a aquella noieta cega que amb el seu crit d'impotència, manifestant el dolor de no poder veure, el va fer reaccionar fent-li tornar el desig de traduir en notes musicals, la bellesa d'una nit banyada per la claredat de la lluna. Morí el 1827 a Viena, Àustria.

.....Un cel ple d'estrelles....

Si mirem el cel una nit de lluna plena, una nit en què només el silenci és el que ens fa companyia.... quan sembla que a l'univers només hi som nosaltres i la seva magnificència.... quan sentim el cor batejar ple de joia perquè podem gaudir d'una cosa tan meravellosa com és dins la gran foscor, un cel ple de llum... quan sembla que les estrelles són tan a prop que podríem tocar-les amb les mans... Sentim-nos una estrella més, i pensem que com elles, podem il·luminar i podem transmetre com la noia cega va fer amb Beethoven, una mica de serenor i consol cap altres persones, quan aquestes, ens fan arribar amb un crit d'angoixa, un sentiment d'impotència i solitud.

Qui sap si amb la nostra llum, podem canviar el decurs de la vida d'algú, que degut a la seva angoixa i a la seva tristesa, no s'atura't mai a mirar i gaudir, d'una preciosa nit de lluna plena.... i **d'un cel ple d'estrelles.....**

Mª Mercè Usón

Llibre

El penúltimo sueño: Autora – Àngela Becerra – 485 pàgines en castellà. Edició de butxaca. Editorial booket, nº del llibre 2214.

Magistral novel·la: Un cant als sentiments per damunt de tot. Espiritualitat, amor, erotisme i somnis al mateix temps.... escrita amb una gran intensitat vivencial. Us enganxarà des del primer moment. Molt bona.

Esriptura

Algú de vosaltres m'ha preguntat; això que escrius, surt del teu cap o copies?.

Mireu: Mai firmaré un escrit que no ha sortit de la meva ment. Tot el que escric manifestant amb més o menys encert una opinió, sempre deixant la porta oberta per tenir un petit debat, com ha passat en alguna ocasió. És obra meva. El que no porta la meva firma, és una transcripció d'algun escrit que feu arribar a les meves mans i que em sembla interessant donar a conèixer. A vegades, intercalo algun comentari propi, o modifico la manera d'expressar-ho, mai canvio l'essència de l'escrit. En aquest cas ha estat, una petita ressenya de la biografia de Beethoven.

Sempre m'ha agrada't escriure, i sempre ho he practicat; potser degut a que la meva malaltia va durar tants anys i l' haver de passar tantes hores sola, era el mitjà més senzill de proporcionar a la meva ànima un descans i expressar al mateix temps, els meus pensaments, els meus sentiments, els meus anhels i les meves angoixes.

De la quantitat de coses que he escrit només guardo les poesies, no porten data, suposo no la posava perquè el que importava era el què, o el qui les inspirava en aquell moment. Les he recuperat del bagul dels records. Al tornar-les a llegir el pensament em situa immediatament en el temps en que van ser realitzades..... Si continuen sortint aquest fulls, en transcriuré alguna d'elles. La data seguirà quedant dins meu.... com un gran record.

Reflexions de saviesa

- *Només les persones que t'estimen, et diran que portes la cara bruta.*
- *Cortesia és prudència, saviesa i valentia. La descortesia és neciesa.*
- *La tossuderia és sens dubte, un gran mal, és l'arrel de l'orgull, ens aferra al nostre criteri com si fos el millor i no ens deixa poder posar en pràctica, raonaments encertats de persones molt cabals.*
- *No hi ha altra realitat que la que guardem amb pany i forrellat en el nostre interior.*
- *La grandesa d'ànima consisteix en desitjar i fer el bé, a qui amb crueltat ens ha ferit i fet mal.*

Sabies.....

- Que, quan no hi ha manera de desenganxar un xiclet d'una peça de roba el millor és posar-la al congelador unes hores? Llavors sortirà sol. *Jaume Carulla - Mobles Carulla - La Fuliola-*
- Que, quan es fan cargols a la paella amb oli, sal i pebre, si li afegeixes mig got de conyac quan falten cinc minuts per acabar la cocció queden "tan bons" com per no deixar ni la closca?. – *Maria Pifarré (dona de l'Àngel Rius Mingot) - Tornabous*

Cuina:

Trinxat de la Cerdanya: Molt barat i molt saborós.

Ingredients per quatre persones:

- 4 patates del bufet grosses o 8 petites.
- 1 gra d'all.
- 1 col petita.
- 150 gr. De botifarra negra de ceba, bisbe, o qualsevol altra que sigui del vostre gust.
- O..... 4 arengades.
- O..... cansalada. S'acostuma a posar un tall una mica esplèndid per persona.
- Oli d'oliva, aigua i sal.

Utensilis, i temps de cocció:

- Una paella.
- Una cassola..... I vint minuts de cocció.

Preparació:

Poseu l'aigua a bullir; netegeu la col i traieu el nervi central, peleu i talleu les patates a daus. Quan l'aigua bulli, ho afegiu tot amb la sal corresponent. Quan fa 20 minuts que bullen la col i les patates, ho poseu en una escorredora fins que perdi tota l'aigua, i quedi ben eixut. Ho xafeu ben aixafat amb una forquilla. (No queda igual si ho passeu per una batedora).

Hi han dues maneres d'acabar aquest plat:

1ª- En una paella fregiu l'all, (separeu-ne el cor, diuen que així no repeteix) quan estigui ros, esparraqueu la botifarra, ho traieu de la paella, i ho barregeu amb la col i les patates. Si us ha quedat oliós poseu-lo al damunt d'un paper de cuina perquè absorbeixi el sobrant del greix. Feu parts individuals del trinxat, i en una paella a part, només amb quatre gotes d'oli, el just perquè no s'enganxi, les fregiu una per una. Han de quedar ben eixutes i rosses per les dues bandes.

2ª - Després d'haver xafat la col i les patates (sense la botifarra), feu parts individuals, ho passeu per la paella i li doneu forma de truita a la francesa, procureu que quedin rosses i amb crosta. Ho podeu acompanyar d'unes arengades fregides o a la brasa.... o d'un tall de cansalada que al fregir-lo ha de quedar cruixent.

I..... BON PROFIT